

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om byggnaders energiprestanda ⁽¹⁾

(2002/C 203 E/12)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 192 slutlig — 2001/0098(COD)

(Framlagt av kommissionen den 16 april 2002 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 213 E, 31.7.2001, s. 266.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 175 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
trande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som avses i artikel 251 i för-
draget, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 6 i fördraget sägs att miljöskyddskraven skall integreras i utformningen och genomförandet av gemen-
skapens politik och verksamhet.
- (2) I artikel 174 hänvisas till att naturresurserna skall utnytt-
jas varsamt och rationellt; med naturresurser avses exem-
pelvis oljeprodukter, naturgas och fasta bränslen, som är
viktiga energikällor, men som också är ledande utsläpps-
källor av koldioxid.
- (3) Förbättrad energieffektivitet är en viktig del av den politik
och de åtgärder som krävs för att åtagandena i Kyoto-
protokollet skall kunna uppfyllas, och bör finnas med i
alla politiska förslag för att vi skall klara framtida åtagan-
den.
- (4) Hantering av energiefterfrågan är ett viktigt instrument för
gemenskapen för att påverka den globala energimark-
naden och därigenom trygga en säker energiförsörjning
på medellång och lång sikt.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (5) I sina slutsatser av den 30 maj 2000 och av den 5 december 2000 ⁽¹⁾ stödde rådet kommissionens åtgärdsplan om energieffektivitet och begärde särskilda åtgärder i byggnadssektorn.
- (6) Bostadssektorn och den tertiära sektorn, där den största delen utgörs av byggnader, står för mer än 40 % av den slutliga energiförbrukningen i gemenskapen och expanderar, vilket ofrånkomligen innebär att energiförbrukningen i sektorn kommer att öka och följaktligen även koldioxidutsläppen.
- (7) Direktiv 93/76/EEG av den 13 september 1993 om begränsning av koldioxidutsläpp genom en förbättring av energieffektiviteten (SAVE) ⁽²⁾, som innehåller krav på medlemsstaterna att utveckla, genomföra och rapportera om program inom området energieffektivitet i byggnadssektorn, har nu börjat visa resultat. Det behövs dock ett kompletterande rättsligt instrument för att man skall kunna fastställa mer konkreta åtgärder som skall leda till att den stora outnyttjade potentialen för energibesparingar realiseras och att de stora skillnaderna mellan medlemsstaterna på det här området minskar.
- (8) I direktiv 89/106/EEG ⁽³⁾ om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter fastställs att installationer för uppvärmning, kylning och ventilation skall vara projekterade och utförda på ett sådant sätt att den mängd energi som med hänsyn till klimatförhållandena på platsen behövs vid användandet är liten och värmekomforten för brukarna är tillfredsställande.
- (9) Byggnaders energiprestanda skall beräknas på basis av en metod som förutom värmeisoleringen även integrerar andra allt viktigare faktorer, exempelvis värme-/luftkonditioneringsanläggningar, användning av förnybara energikällor samt utformning av byggnaden. Ett gemensamt tillvägagångssätt med kvalificerad personal kommer att bidra till att medlemsstaterna får rättvisa konkurrensvillkor i fråga om deras insatser för att spara energi i byggnadssektorn och det skulle dessutom förbättra insynen för presumtiva köpare och användare i fråga om energiprestanda på gemenskapens egendomsmarknad.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (5) I sina slutsatser 8835/2000 av den 30 maj 2000 och 14000/2000 av den 5 december 2000 stödde rådet kommissionens åtgärdsplan om energieffektivitet och begärde särskilda åtgärder i byggnadssektorn.
- (6) Bostadssektorn och den tertiära sektorn, som omfattar merparten av gemenskapens byggnadsbestånd, står för mer än 40 % av den slutliga energiförbrukningen i gemenskapen och expanderar, vilket ofrånkomligen innebär att energiförbrukningen i sektorn kommer att öka och följaktligen även koldioxidutsläppen.
- (7) Rådets direktiv 93/76/EEG av den 13 september 1993 om begränsning av koldioxidutsläpp genom en förbättring av energieffektiviteten (SAVE) ⁽¹⁾, som innehåller krav på medlemsstaterna att utveckla, genomföra och rapportera om program inom området energieffektivitet i byggnadssektorn, har nu börjat visa resultat. Det behövs dock ett kompletterande rättsligt instrument för att man skall kunna fastställa mer konkreta åtgärder som skall leda till att den stora outnyttjade potentialen för energibesparingar realiseras och att de stora skillnaderna mellan medlemsstaterna på det här området minskar.
- (8) I rådets direktiv 89/106/EEG ⁽²⁾ av den 21 september 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter fastställs att installationer för uppvärmning, kylning och ventilation skall vara projekterade och utförda på ett sådant sätt att den mängd energi som med hänsyn till klimatförhållandena på platsen behövs vid användandet är liten och värmekomforten för brukarna är tillfredsställande.
- (9) Byggnaders energiprestanda skall beräknas på basis av en metod som förutom värmeisoleringen integrerar andra allt viktigare faktorer, exempelvis värme-/luftkonditioneringsanläggningar, användning av förnybara energikällor samt utformning av byggnaden. Ett gemensamt tillvägagångssätt med kvalificerad personal kommer att bidra till att medlemsstaterna får rättvisa konkurrensvillkor i fråga om deras insatser för att spara energi i byggnadssektorn och det skulle dessutom förbättra insynen för presumtiva köpare och användare i fråga om energiprestanda på gemenskapens egendomsmarknad.

⁽¹⁾ Rådets slutsats 8835/2000 (30 maj 2000) och rådets slutsats 14000/2000 (5 december 2000).

⁽²⁾ EGT L 237, 22.9.1993, s. 28.

⁽³⁾ EGT L 40, 11.2.1989, s. 12.

⁽¹⁾ EGT L 237, 22.9.1993, s. 28.

⁽²⁾ EGT L 40, 11.2.1989, s. 12.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(10) Eftersom byggnader påverkar den långsiktiga energiförbrukningen bör nya byggnader uppfylla de minimistandarder för energiprestanda som är skräddarsydda efter det lokala klimatet. Beroende på att alternativa energisystem inte utnyttjas fullt ut, är det lämpligt att genomföra en systematisk genomgång av hur lämpliga sådana system är för nya byggnader som överstiger en viss storlek.

(11) Större renoveringar av befintliga byggnader som överstiger en viss storlek bör ses som en möjlighet att vidta kostnadseffektiva åtgärder för att förbättra energiprestanda.

(12) Genom att energicertifiering ger objektiv information om byggnaders energiprestanda kan den hjälpa till att förbättra öppenheten inom egendomsmarknaden och på så vis uppmuntra investeringar i energisparåtgärder. Den bör också vara lätt att tillämpa på system som uppmuntrar åtgärder. Offentliga byggnader och byggnader som allmänheten ofta besöker bör fungera som förebilder. Detta kan ske genom att man i dessa tar hänsyn till miljömässiga och energimässiga krav, och därför bör dessa byggnader bör därför energicertifieras med jämna mellanrum. Informationen till allmänheten om sådana energiprestanda bör förbättras genom att certifikaten på ett tydligt sätt anslås i byggnaderna. Om man dessutom visar den rekommenderade inomhustemperaturen jämfört med den faktiska inomhustemperaturen, bör det avhålla från obetänksam användning av värme-, luftkonditionerings- och ventilationssystem. Detta torde bidra till att energislöseriet minskar och att man får en behaglig inomhustemperatur.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

(11) Större renoveringar av befintliga byggnader som överstiger en viss storlek bör ses som en möjlighet att vidta kostnadseffektiva åtgärder för att förbättra energiprestanda. De nödvändiga investeringarna bör vara ekonomiskt lönsamma, det vill säga de skall kunna tjänas in inom rimlig tid.

(12) Genom att energicertifiering ger objektiv information om byggnaders energiprestanda kan den hjälpa till att förbättra öppenheten inom egendomsmarknaden och på så vis uppmuntra investeringar i energisparåtgärder. Certifieringsprocessen kan åtföljas av offentliga stimulansprogram i syfte att garantera rättvis tillgång till förbättrade energiprestanda, i synnerhet när det gäller bostäder som uppförts eller förvaltas inom ramen för social välfärdspolitik. Den bör också vara lätt att tillämpa på system som uppmuntrar åtgärder. Offentliga byggnader och byggnader som allmänheten ofta besöker bör fungera som förebilder. Detta kan ske genom att man i dessa tar hänsyn till miljömässiga och energimässiga krav, och dessa byggnader bör därför energicertifieras med jämna mellanrum. Informationen till allmänheten om sådana energiprestanda bör förbättras genom att certifikaten på ett tydligt sätt anslås i byggnaderna. Om man dessutom visar den rekommenderade inomhustemperaturen jämfört med den faktiska inomhustemperaturen, bör det avhålla från obetänksam användning av värme-, luftkonditionerings- och ventilationssystem. Detta torde bidra till att energislöseriet minskar och att man får en behaglig inomhustemperatur.

(13) Under de senaste åren har luftkonditioneringsutrustning blivit allt vanligare i Europas Medelhavsländer. Detta skapar allvarliga maxbelastningsproblem i dessa länder, vilket i sin tur leder till att elkostnaderna ökar och energibalansen störs. De strategier som bidrar till att förbättra byggnadernas termiska prestanda under sommarmånaderna bör prioriteras. Rent konkret bör passiv kylteknik utvecklas i ökad utsträckning, framför allt sådan teknik som bidrar till att förbättra kvaliteten på inomhusklimatet och på mikroklimatet kring byggnaderna.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (13) Regelbundet underhåll av värmepannor och luftkonditioneringssystem av kvalificerad personal bidrar till att system uppfyller kraven i produktspecifikationerna och att de ur miljömässig, säkerhetsmässig och energimässig synvinkel drivs optimalt. En oberoende bedömning av hela värmeinstallationen bör ske när systemet av kostnadsskäl skall bytas ut.

- (14) I enlighet med principerna om subsidiaritet och proportionalitet i artikel 5 i fördraget bör de allmänna principerna för ett system för standarder för energiprestanda och målen för dessa fastställas på gemenskapsnivå, men detaljstyrningen av genomförandet bör lämnas åt medlemsstaterna. Därigenom kan varje medlemsstat välja den metod som passar bäst med tanke på landets specifika förutsättningar. Detta direktiv går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (14) Regelbundet underhåll av värmepannor och luftkonditioneringssystem av kvalificerad personal bidrar till att system uppfyller kraven i produktspecifikationerna och att de ur miljömässig, säkerhetsmässig och energimässig synvinkel drivs optimalt. En oberoende bedömning av hela värmeinstallationen bör ske när systemet av kostnadsskäl skall bytas ut.

- (15) Luftkonditioneringssystem och belysningsystem ingår inte i effektivitetsstandarderna EN 832 eller prEN 13790. Kommissionen bör därför utvidga EN 832 och prEN 13790 så att de också inbegriper luftkonditionering och belysning.

Utgår

- (16) Medlemsstaterna bör använda olika instrument för att främja förbättrade energiprestanda, t.ex. skatteavdrag, lån till förmånliga villkor och införande av energiprestanda som en betydelsefull faktor vid offentliga myndigheters förvärv och upphandling.

- (17) Att de boende i en byggnad faktureras för kostnaderna för uppvärmning, luftkonditionering och varmvatten, beräknat i förhållande till den reella förbrukningen, bidrar till energibesparing inom bostadssektorn. Det är lämpligt att de som använder byggnaderna kan reglera sin egen konsumtion av värme och varmvatten, om detta är möjligt att genomföra med hjälp av kostnadseffektiva åtgärder. I detta sammanhang bör hänsyn tas till artikel 3 i direktiv 93/76/EEG, till rådets rekommendationer 76/493/EEG ⁽¹⁾ och 77/712/EEG ⁽²⁾ samt till rådets resolutioner av den 9 juni 1980 ⁽³⁾ och den 15 januari 1985 ⁽⁴⁾ som berör faktureringen av dessa kostnader.

⁽¹⁾ EGT L 140, 28.5.1976, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 295, 18.11.1977, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 149, 18.6.1980, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT C 20, 22.1.1985, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (15) Det måste ges möjligheter att snabbt anpassa beräkningsmetoden för byggnaders energiprestanda att till den tekniska utvecklingen och till framtida utveckling av standarder.
- (14) I enlighet med principerna om subsidiaritet och proportionalitet i artikel 5 i fördraget bör de allmänna principerna för ett system för standarder för energiprestanda och målen för dessa fastställas på gemenskapsnivå, men detaljstyrningen av genomförandet bör lämnas åt medlemsstaterna. Därigenom kan varje medlemsstat välja den metod som passar bäst med tanke på landets specifika förutsättningar. Detta direktiv går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (16) Eftersom de åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av detta direktiv är åtgärder av allmän räckvidd enligt artikel 2 rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾, bör de antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5 i detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En gemensam ram skall skapas för att främja en förbättring av energiprestanda i byggnader i gemenskapen samtidigt som hänsyn tas till, och lokala förhållanden.

I detta direktiv fastställs krav i fråga om:

- Den allmänna ramen för en gemensam beräkningsmetod för byggnaders energiprestanda.
- Tillämpningen av minimistandarder för nya byggnaders energiprestanda.
- Tillämpningen av minimistandarder för energiprestanda i befintliga stora byggnader som genomgår större renoveringar.
- Energicertifiering av byggnader och, i fråga om offentliga byggnader, tydlig visning av sådan certifiering samt annan relevant information.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (18) Det måste ges möjligheter att snabbt anpassa beräkningsmetoden och regelbundet se över minimistandarder för byggnaders energiprestanda för att hänsyn skall tas till den tekniska utvecklingen och till [framtida] utveckling av standarder.
- (19) I enlighet med principerna om subsidiaritet och proportionalitet i artikel 5 i fördraget bör de allmänna principerna för ett system för standarder för energiprestanda och målen för dessa fastställas på gemenskapsnivå, men detaljstyrningen av genomförandet bör lämnas åt medlemsstaterna. Därigenom kan varje medlemsstat välja den metod som passar bäst med tanke på landets specifika förutsättningar. Detta direktiv går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (20) De åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av detta direktiv bör vidtas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

Oförändrat

Syftet med detta direktiv är att främja en förbättring av energiprestanda i byggnader i gemenskapen samtidigt som hänsyn tas till utomhusklimat, krav på inomhusklimat, lokala förhållanden och krav på kostnadseffektivitet.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- e) Regelbundna kontroller av värmepannor och luftkonditioneringssystem i byggnader samt en bedömning av värmeanläggningar med värmepannor som är äldre än 15 år.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

1. *byggnad*: med byggnad i sin helhet eller, i bostadssektorn, delar av byggnaden som har utformats för att användas separat, till exempel lägenheter eller radhus,
2. *en byggnads energiprestanda*: en byggnads totala energieffektivitet återges i en eller flera numeriska indikatorer som beräknats med hänsyn till isolering, typ av installation, byggnadens utformning och placering egen energiframställning samt andra faktorer, som påverkar nettoenergiebehovet,
3. *standard för en byggnads energiprestanda*: reglerade minimikrav i fråga om en byggnads energiprestanda,
4. *en byggnads energicertifiering*: ett officiellt certifikat som innehåller resultatet av den beräkning av en byggnads energiprestanda som gjorts i enlighet med metoden i bilagan,
5. *offentliga byggnader*: byggnader som hyser offentliga myndigheter eller som allmänheten ofta besöker, exempelvis skolor, sjukhus, byggnader för allmänna kommunikationer, idrottshallar, simhallar samt affärs- och lagerlokaler med en yta överstigande 1 000 m²,
6. *kraftvärmeteknik*: samtidig omvandling av primära bränslen till mekanisk eller elektrisk energi och värme,
7. *luftkonditioneringsanläggning*: anläggning som kyler och behandlar omgivande luft,
8. *värmepanna*: kombination av hölje och brännare som är konstruerad för att till vattnet överföra den värme som uppkommer vid förbränningen,
9. *nominell effekt (uttryckt i kW)*: den maximala värmeeffekt som tillverkaren fastställt och garanterar vid kontinuerlig drift om de av tillverkaren angivna verkningsgraderna respekteras,

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. *byggnad*: en takförsedd konstruktion med väggar för vilken energi används för att påverka inomhusklimatet; med byggnad kan avses en byggnad i sin helhet eller delar av konstruktionen som har utformats eller ändrats för att användas separat,
2. *en byggnads energiprestanda*: en byggnads totala energieffektivitet angivet som förhållandet mellan beräknad och faktisk förbrukning för olika behov som är knutna till bruket av byggnaden, vilket bl.a. inbegriper uppvärmning, vattenuppvärmning, kylning, ventilation och belysning. Denna mängd bör återges i en eller flera numeriska indikatorer som beräknats med hänsyn till faktorer som påverkar energibehovet, nämligen isolering, lufttäthet, tekniska egenskaper och typ av installation, byggnadens utformning och placering ur klimatperspektiv, exponering för sol och utnyttjande av denna exponering, påverkan av närliggande byggnader, egen och förnybar energiframställning samt andra faktorer, inbegripet inomhusklimatet,

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

10. *verkningsgrad* (uttryckt i %): förhållandet mellan den värme som tillförs vattnet i värmepannan och produkten av nettovärmevärdet vid konstant bränsletryck och bränsleförbrukningen per tidsenhet,
11. *värmepump*: enhet som utvinner värme från den omgivande miljön och därefter avger den.

Artikel 3

I bilagan finns en allmän ram för den beräkningsmetod för byggnaders energiprestanda som medlemsstaterna skall.

Metoden skall utvecklas och definieras ytterligare i enlighet med det förfarande som anges i artikel 11.2.

En byggnads energiprestanda skall uttryckas på ett klart och enkelt sätt och får innehålla en indikator för koldioxidutsläpp.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder så att nya byggnader avsedda för regelbunden användning uppfyller de minimistandarder för energiprestanda som beräknats enligt den ram för en metod som återges i bilagan.

Dessa standarder skall inkludera allmänna krav på inomhusklimat för att undvika möjliga negativa effekter såsom dålig ventilation. Standarderna skall uppdateras minst vart femte år för att återspegla den tekniska utvecklingen i byggnadssektorn. Medlemsstaterna kan undanta historiska byggnader, tillfälliga byggnader, industribyggnader, verkstäder samt bostadshus som inte används för permanent boende.

1. I del A i bilagan finns en allmän ram för den beräkningsmetod för byggnaders energiprestanda som medlemsstaterna skall använda.

En byggnads energiprestanda skall uttryckas på ett klart och enkelt sätt och får innehålla en indikator för koldioxidutsläpp.

2. Delarna 1 och 2 i denna ram skall anpassas till den tekniska utvecklingen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12.

Denna anpassning skall ske med beaktande av de standarder och normer som tillämpas på nationell nivå och som kan användas för att främja bästa praxis i gemenskapen.

Utgår

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder så att nya byggnader avsedda för regelbunden användning uppfyller de minimistandarder för energiprestanda som beräknats enligt den allmänna ram för en metod som återges i del A i bilagan.

När medlemsstaterna fastställer kraven får de skilja mellan nya och befintliga byggnader och olika kategorier av byggnader. När kraven fastställs skall hänsyn tas till allmänna krav på inomhusklimat för att undvika möjliga negativa effekter samt till bästa metoder.

Kraven avseende energiprestanda skall ses över regelbundet, dock minst vart femte år, och vid behov uppdateras för att återspegla den tekniska utvecklingen inom byggsektorn.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa eller tillämpa de krav som avses ovan när det gäller följande kategorier:

- a) Byggnader och monument som är kulturminnesmärkta och som ingår i miljöer som skall bevaras eller som är av särskilt arkitektoniskt eller historiskt intresse, och där uppfyllande av kraven på ett oacceptabelt sätt skulle ändra deras karaktär eller utseende.
- b) Byggnader som används som gudstjänstlokaler eller för andra typer av religiösa aktiviteter.
- c) Tillfälliga byggnader som uppförs för en period på mindre än två år, industribyggnader, verkstäder, jordbruksbyggnader som inte används för boende och som har låg energiförbrukning samt jordbruksbyggnader som inte används för boende, men som används av en sektor som omfattas av ett nationellt sektorsavtal om energiprestanda.
- d) Bostadshus som används mindre än fyra månader per år.
- e) Fristående byggnader med en total användbar golvyta på mindre än 50 m².

Artikel 5

I fråga om nya byggnader med en total yta överstigande 1 000 m² gäller att medlemsstaterna skall ansvara för att det sker en bedömning av den tekniska, miljömässiga och ekonomiska genomförbarheten av att installera decentraliserade energisystem som baseras på förnybar energi, kraftvärmeteknik, fjärrvärme eller, under vissa förhållanden, värmepumpar, innan byggnadslov beviljas. Resultaten av bedömningen skall vara tillgänglig för alla intressenter.

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att energiprestanda i befintliga byggnader med en total yta överstigande 1 000 m² vid renovering förbättras så att de uppfyller minimistandarder för energiprestanda i den utsträckning de är tekniskt genomförbara och omfattar kostnadseffektiva investeringar. Med sådana investeringar avses ytterligare kostnader som på basis av nuvarande genomsnittlig amorteringstakt kan tjänas in på åtta år tack vare de energibesparingar som görs.

1. I fråga om nya byggnader med en total yta överstigande 1 000 m² gäller att medlemsstaterna skall ansvara för att det sker en bedömning av den tekniska, miljömässiga och ekonomiska genomförbarheten av att installera decentraliserade energisystem som baseras på förnybar energi, kraftvärmeteknik, fjärrvärme eller, under vissa förhållanden, värmepumpar, innan byggnadslov beviljas. Resultaten av bedömningen skall vara tillgänglig för alla intressenter.

2. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att energiprestanda förbättras i byggnader med en total användbar golvyta på över 1 000 m² som genomgår en större renovering, så att de uppfyller minimikraven i den utsträckning det är tekniskt, funktionellt och ekonomiskt genomförbart och om investeringarna är ekonomiskt motiverade.

Medlemsstaterna skall fastställa dessa minimikrav avseende energiprestanda på grundval av de krav på energiprestanda som fastställs för byggnader i enlighet med artikel 3.

Kraven kan fastställas antingen för den renoverade byggnaden i dess helhet eller för de renoverade systemen eller komponenterna när de ingår som en del av en renovering som skall genomföras inom en begränsad tidsperiod, i syfte att förbättra byggnadens totala energiprestanda.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Denna princip skall tillämpas om den totala renoveringskostnaden överstiger 25 % av byggnadens försäkringsvärde.

Artikel 6

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att det finns ett certifikat om energiprestanda för byggnader när de konstrueras, säljs eller hyrs ut, som inte får vara äldre än fem år och som skall göras tillgängligt för den presumtive köparen eller hyresgästen.

Medlemsstaterna får föreskriva undantag historiska byggnader, tillfälliga byggnader, industribyggnader, verkstäder samt bostadshus som inte används för permanent boende.

2. Energicertifikatet för byggnader skall innehålla relevant information för presumtiva användare. Det skall innehålla referensvärden såsom aktuella rättsliga normer och bästa metoder så att konsumenter kan jämföra och bedöma olika byggnaders energiprestanda.

Certifikatet skall åtföljas av rekommendationer för hur man kan förbättra energiprestanda.

3. Medlemsstaterna skall införa krav på att det i offentliga byggnader skall finnas certifikat om energiprestanda. Certifikaten skall vara högst fem år gamla och skall anslås så att de är tydliga för allmänheten.

I offentliga byggnader skall även följande information vara tydligt anslagen:

- Intervall för inomhustemperatur och, i tillämpliga fall, andra relevanta klimatfaktorer såsom relativ fuktighet, som rekommenderas av myndigheterna för den specifika typen av byggnad.
- Aktuell inomhustemperatur och andra relevanta klimatfaktorer uppmätta av pålitlig apparatur.

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Punkterna 1 och 2 skall tillämpas om den totala renoveringskostnaden överstiger 25 % av byggnadens försäkringsvärde.

Oförändrat

Utfärdande av certifikat för lägenheter eller enheter för individuellt bruk i flerfamiljshus kan grunda sig på följande:

- En gemensam certifiering för hela byggnaden för flerfamiljshus med gemensamt värmesystem.
- Bedömningen av en annan representativ lägenhet i samma flerfamiljshus.

Medlemsstaterna får föreskriva undantag från tillämpningen av a för byggnadskategorierna i artikel 4.2.

2. Energicertifikatet för byggnader skall innehålla information i form av referensvärden såsom aktuella rättsliga normer och riktmärken så att konsumenter kan jämföra och bedöma olika byggnaders energiprestanda.

Oförändrat

Informationen och rekommendationerna skall kunna ändras i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12.2.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Artikel 7

Medlemsstaterna skall fastställa nödvändiga åtgärder för regelbunden inspektion av värmepannor som har en nominell effekt på mer än 10 kW; villkoren för denna inspektion återges i bilagan

Dessa villkor skall vidareutvecklas och definieras i enlighet med det förfarande som anges i artikel 11.2.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall fastställa nödvändiga åtgärder för regelbunden inspektion av centrala luftkonditioneringsanläggningar med en nominell effekt på mer än 12 kW. Villkoren för denna inspektion återges i bilagan. Dessa villkor skall vidareutvecklas och definieras i enlighet med det förfarande som anges i artikel 11.2.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall försäkra att certifieringen av byggnader, och inspektion av värme- och luftkonditioneringsystem utförs av kvalificerade och oberoende personal.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Medlemsstaterna skall fastställa nödvändiga åtgärder för regelbunden inspektion av:

- a) värmepannor som har en nominell effekt på mer än 10 kW; villkoren för denna inspektion återges i del B i bilagan,
- b) centrala luftkonditioneringsanläggningar med en nominell effekt på mer än 12 kW; villkoren för denna inspektion återges i del C i bilagan.

Dessa villkor skall ändras i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12.2.

*Utgår**Artikel 8*

Medlemsstaterna skall försäkra att certifieringen av byggnader, utarbetandet av medföljande rekommendationer och inspektion av värme- och luftkonditioneringsystem utförs av kvalificerade och/eller ackrediterade experter på ett oberoende sätt, oavsett om det görs av offentliga organ eller privata företag som godkänts i detta syfte.

Artikel 9

Kommissionen skall, med stöd av den kommitté som inrättas enligt artikel 12.1, utvärdera direktivet på grundval av erfarenheterna från tillämpningen senast fem år efter att det trätt i kraft, och vid behov föreslå lämpliga ändringar till Europaparlamentet och rådet.

Som en del i denna utvärdering skall kommissionen behandla följande:

- a) Åtgärder för att befintliga byggnader som är under renovering och har en totalyta på mindre än 1 000 m² skall omfattas av kraven i artikel 5.
- b) Allmänna incitament för investeringar i energieffektivitet i byggnader som inte genomgår större renoveringar, i syfte att jämka samman världens och hyresgästens intressen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Artikel 10

De ändringar som krävs för att anpassa bilagan till den tekniska utvecklingen skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 11.2.

Artikel 11

1. Kommissionen skall bistås av en kommitté som inrättats i enlighet med artikel 10 i rådets direktiv 92/75/EEG ⁽¹⁾, nedan kallad "kommittén", som skall bestå av representanter från medlemsstaterna och ha en företrädare från kommissionen som ordförande.

2. Om hänvisning sker till detta stycke skall det föreskrivande förfarande som fastställs i artikel 5 i beslut 1999/468/EG, tillämpas i enlighet med artiklarna 7 och 8 i beslutet.

3. Den period som anges i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar, förordningar och administrativa bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2003.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 13

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 14

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 10

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att informera dem som använder byggnaderna om olika metoder som bidrar till att förbättra energiprestanda.

Kommissionen skall bistå medlemsstaterna vid genomförandet av informationskampanjer som kan bli föremål för gemenskapsprogram.

Artikel 11

De ändringar som krävs för att anpassa bilagan till den tekniska utvecklingen skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12.2.

Artikel 12

1. Kommissionen skall bistås av en kommitté som inrättats i enlighet med artikel 10 i rådets direktiv 92/75/EEG ⁽¹⁾, som skall bestå av representanter från medlemsstaterna och ha en företrädare från kommissionen som ordförande.

2. Om hänvisning sker till detta stycke skall artikel 5 i beslut 1999/468/EG, med avseende på bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 i beslutet, tillämpas.

Den period som anges i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

Artikel 13

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar, förordningar och administrativa bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast [datum].

Oförändrat

Artikel 14

Oförändrat

Artikel 15

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 297, 13.10.1992, s. 16.

⁽¹⁾ EGT L 297, 13.10.1992, s. 16.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

BILAGA

A. Ram för beräkning av byggnaders energiprestanda (artikel 3)

Oförändrat

1. Beräkningsmetoden för byggnaders energiprestanda skall innehålla följande faktorer:

- a) Isolering (av byggnadens yttre delar och installationer)
- b) Värmeinstallationer och varmvattenförsörjning
- c) Luftkonditioneringsinstallationer
- d) Ventilationssystem
- e) Ljusinstallationer
- f) Placering och orientering av husen och lägenheterna

g) Inomhusklimat

h) Element, produkter eller komponenter vars värme- eller energiegenskaper har fastställts enligt metoden i direktivet om byggprodukter (89/106/EEG) eller enligt nationella standarder i de fall det inte finns någon europeisk standard.

2. Den positiva påverkan som följande system kan få skall tas med i beräkningen:

Oförändrat

- a) Solvärmesystem och andra värme- eller elsystem som baseras på förnybara energikällor.
- b) El från kraftvärmeteknik och/eller fjärrvärmesystem.

3. I den här beräkningen bör byggnader delas in i följande kategorier:

- a) Enfamiljshus av olika typer
- b) Hyreshus
- c) Kontor
- d) Utbildningsanstalter
- e) Sjukhus
- f) Hotell och restauranger

g) Idrottsanläggningar

g) Affärs- och lagerlokaler

h) Affärs- och lagerlokaler

h) Andra typer av energiförbrukande byggnader

i) Andra typer av energiförbrukande byggnader

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

B. Villkoren för inspektion av värmepannor (artikel 7)

Inspektionen av pannor skall röra energiförbrukning och begränsning av koldioxidutsläpp.

För värmepannor med en nominell effekt på mer än 100 kW skall inspektionen äga rum minst vart annat år.

I fråga om värmeinstallationer med värmepannor med en nominell effekt på över 10 kW, och som är äldre än 15 år, skall medlemsstaterna fastställa de åtgärder som krävs för en engångsinspektion av hela värmeinstallationen. Inspektionen skall innehålla en bedömning av värmepannans effektivitet vid del- och fullbelastning samt pannans storlek i förhållande till byggnadens värmebehov. Behöriga myndigheter skall sedan ha inspektionen som underlag för att ge råd till användare om utbyte av värmepannor och om alternativa lösningar.

C. Villkoren för inspektion av centrala luftkonditioneringsanläggningar (artikel 8)

Inspektionen av luftkonditioneringsanläggningar skall röra energiförbrukning och begränsning av koldioxidutsläpp.

Inspektionen skall innehålla en bedömning av luftkonditioneringsens effektivitet vid del- och fullbelastning samt luftkonditioneringsens storlek i förhållande till byggnadens kylbehov. Behöriga myndigheter skall sedan ha inspektionen som underlag för att ge råd till användare om utbyte av luftkonditioneringsanläggningar och om alternativa lösningar.

B. Villkoren för inspektion av värmepannor (artikel 7 a)

Oförändrat

C. Villkoren för inspektion av centrala luftkonditioneringsanläggningar (artikel 7 b)

Oförändrat